

տանին ենթարկուին և չդիմեն այլազգի դատաւորաց:

Բ. 1502 ին, Քրաքովի մէջ Ալեքսանդր թագաւորն կը վաւերացընէ Հայոց ունեցած արտօնութիւնքը 'ի նախնիաց իշխանաց և արքայից:

Գ. Հինգ տարի վերջը, 1507 ին Սիգիզմունդ թագաւորն նոյնպէս կը հաստատէ զՀայս իրենց առանձնաշնորհութեանց մէջ: Եւ այսպէս յաջորդաբար մինչև ց 1766, տասնութեց թագաւորք արտօնութիւններով կը ճոխացընեն զՀայս, իրենց աշխարհին օգտակար ծառայութեան փոխան. այնպէս որ շատ աւելի առանձնաշնորհութիւն կը վայելեն Հայք քան զԼեհս, և այլն:

Հայք այս ստացած առանձնաշնորհութեանց պտուղը ժամանակին կու տան, որով ինչպէս 'ի պատերազմական յասպարիզին սկզբան, ապա 'ի վաճառականութեան արուեստին, նոյնպէս յետոյ ասպետականութեան և ազնուականութեան մէջ՝ ճոխ և վայելչակենցաղ կը հանդիսանան: Առաջին գաղթականացմէ ոմանք ստացած են ասպետական պատիւ, և որոց ցեղը հին ազնուականաց կարգը մտած է, որպիսիք են Թէոդորովիչք և Սուլթանք: Դարձեալ նշանաւոր եղած են՝ Աւագք, Սեֆերովիչք, Շատպէյք և Խրիսթոֆովիչք՝ ցեղովին: Աւագամեծար քաղաքացեաց կարգն անցած են Ակոբսովիչք և Ագոստինովիչք և Ակսենտովիչք, Պոկտանովիչք և Պօղոսեանք (Պօկուչք), Բուտագովիչք, Եանովիչք¹ (Յովհաննիսեանք), Տօնա-

1. Այդ անուանի տոհմին շառաւիղ Պ. Թէոփիլէ Ետնովիչ, շատ մարդասիրութիւն ցըցուց մեզ. թէպէտ հայերէն չի խօսիր, այլ կը խոստովանի որ ինքն իսկապէս հայ է: